

פרשת "בשלח"

"דע לך שכל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד משלו, דע שכל עשב ועשב יש לו שירה מיוחדת משלו ומשירת העשבים נעשה ניגון של רועה" (ליקוטי מוהר"ן - ר' נחמן מברסלב). שיר זה הינו משל המבטא את דרכו של כל אדם ואדם, מנהיג ומנהיג שיש לו דרך מיוחדת. וכוונתו של ר' נחמן ללמד אותנו על הדרך המיוחדת של האדם הפרטי בעבודת הקב"ה, את הנהגותיו המיוחדות ואת דרכי התייחסות לעולם שלו.

שיר זה מבטא שכל עשב ועשב הוא אדם ושכל אדם יש לו שירת חיים מיוחדת, עם אופי ותכלית שונה משאר העשבים. ומהחיבור הפרטי אל כל החבורה- נעשה ניגונו של הרועה המנהיג.

פרשתנו פרשת "בשלח", נקראת שבת שירה בשל הנס הגדול של קריעת ים סוף ושירתם של ישראל שהגיעו למדרגת נבואה גדולה מזו של יחזקאל בן בוזי שראה מעשה מרכבה. ומצאנו במדרש שעד שלא אמרו ישראל שירה לא נתיישב הקב"ה בעולמו ולא נודע בעולמו ובשעה שאמרו שירה נתיישרה מלכותו וכיסאו נכון בעולם.

וכך כתב רבנו חיים וויטאל זצ"ל גדול המקובלים (תלמידו של האר"י הקדוש): "דע כי כל הנבראים שבעולם יש עליהם שר בשמים והוא סוד, אין לך עשב מלמטה שאין מזל מכה עליו מלמעלה ואומר לו "גדל", והנה ע"י אותו שר נמשך לו שפע וחיות, ואותו שר אינו יכול להשפיע בתחתונים עד שאומר תחילה שיכה, וע"י אותה שירה מקבל חיותו ומזונו להשפיע בתחתונים, נמצא כי כל אלו השירות הם השרים ומזלות כ"א לפי מינו, וכל האומר פרק שירה בכל יום, ויודע לכוון כל הנבראים היכן רמוזים בו, ואומר אותן השירים, הוא גורם שפע לכל הנבראים בתלויים בו, ושכרו מרובה".

נמצאנו למדים ששירת האדם היא אשר מורידה שפע לעולם, מעשי האדם וחיבורו לעולם השפע יוצרים עולם נאה ביחסים שבין אדם לחברו שראוי לאמצם –ועולם השירה מטפח-אהבת הבריות, סובלנות, כבוד הדדי ודרך ארץ כל אלו חוברים יחד לשירת האדם המחוללת שמחה ומקרבת לבבות "ישראל אשר בך אתפאר".

בברכת שבת שלום
הרב יעקב ציקוטאי

לשאלות, בירורים ובדיקות הלכתיות, ייעוץ ואוזן קשבת ניתן ליצור קשר 0524459760